

2.

ΘΕΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΜΕΙΣ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

2.1. ΦΥΣΙΚΟ-ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΦΥΣΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ

- Πανίδα (ζώα, άνθρωπος)
- Χλωρίδα (φυτά, βότανα, δέντρα κ.λπ.)
- Αέρας
- Ύδατα (λίμνες, θάλασσα, ποτάμια)
- Έδαφος
- Υπέδαφος

ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ-
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΑΓΑΘΑ

ΚΑΛΥΨΗ ΑΝΑΓΚΩΝ

ΥΨΗΛΟ ΒΙΟΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

- Μεγαλουπόλεις
- Ιδιωτικά κτίσματα
- Δημόσια κτίσματα
- Κάθετη δόμηση
- Αναρχη δόμηση
- Αστικοποίηση
- Εργοστάσια
- Εμπορικά κέντρα
- Λιμάνια
- Πλατείες
- Λεωφορειόδρομοι
- Τούνελ-σήραγγες
- Γέφυρες
- Φράγματα
- Αποξηράνσεις λιμνών
- Εκτροπή κοίτης ποταμών

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ-ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ
ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ ΤΗΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΖΩΗΣ

A. Φυσικό περιβάλλον

Το φυσικό περιβάλλον περιλαμβάνει όλους τους ζωντανούς οργανισμούς και την άβια ύλη που βρίσκονται με φυσικό τρόπο στη Γη. Υπό αυτή την άποψη, το φυσικό περιβάλλον δεν είναι αποτέλεσμα ανθρώπινων δραστηριοτήτων και διαφοροποιείται από το δομημένο περιβάλλον, στο οποίο συγκαταλέγονται οι γεωγραφικές περιοχές που δέχονται σημαντική επιρροή από τον άνθρωπο. Στο φυσικό περιβάλλον μπορούμε να κατατάξουμε πλήρεις οικολογικές μονάδες, τα οικοσυστήματα, αλλά και παγκόσμιους φυσικούς πόρους όπως ο αέρας και το νερό [πηγή: Βικιπαίδεια].

Στοιχεία του φυσικού κόσμου αποτελούν ο αέρας, το έδαφος, το υπέδαφος, τα ύδατα, η πανίδα και η χλωρίδα, το κλίμα.

Φυσικοί πόροι

Φυσικός πόρος είναι κάθε μορφή ύλης και ενέργειας που μπορεί να υπάρξει σε εκμεταλλεύσιμη μορφή από τους οργανισμούς των οικοσυστημάτων. Φυσικοί πόροι είναι το νερό, ο αέρας που αναπνέουμε, οι καρποί των φυτών, τα άγρια ζώα, τα μεταλλεύματα, το έδαφος και, σε γενικές γραμμές, όλα τα συστατικά που αποτελούν το γήινο οικοσύστημα [*Οικιακή οικονομία*, Β' Γυμνασίου, ΟΕΔΒ].

Η αξία της φύσης

Άνθρωπος

Στο φυσικό περιβάλλον γεννιέται, ζει, διαπλάθεται και εργάζεται ο άνθρωπος. Εξάλλου η γεωγραφική θέση, η μορφολογία του εδάφους και το κλίμα φαίνεται πως επηρεάζουν την ιδιοσυγκρασία και τον ψυχισμό των λαών (π.χ. Βορειοευρωπαίοι, Μεσογειακοί λαοί).

Βιολογικά

- Αναζωογονεί τον οργανισμό του.
- Διατηρεί και ανανεώνει τη σωματική του ευρωστία.
- Εξασφαλίζει σωματική υγεία

Ψυχικά

- Εξασφαλίζει ψυχική υγεία.
- Απαλλάσσεται από τη ρουτίνα της καθημερινής ζωής.
- Δεν έχει το άγχος και τις νευρώσεις που προκαλεί ο σύγχρονος τεχνικός πολιτισμός.
- Ξεκουράζει το μυαλό του και χαλαρώνει τα νεύρα του.
- Απομακρύνεται από το γρήγορο και εντατικό ρυθμό της ζωής στην πόλη.
- Νιώθει ευδιάθετος, χαρούμενος, ξένοιαστος και αυθόρμητος.
- Εξασφαλίζει πνευματική διαύγεια, ψυχική γαλήνη και ηρεμία.

Πνευματικά

- Πλουτίζει τη σφαίρα των ανθρώπινων γνώσεων.
- Διευρύνει τον ορίζοντα των φιλοσοφικών θεωριών.
- Προκαλεί τον θαυμασμό, την περιέργεια και την φιλομάθεια.

Αισθητικά

- Ο άνθρωπος απολαμβάνει την ομορφιά της φύσης (χρώματα, σχηματισμούς, μυρωδιές, ήχους κ.λπ.) με αποτέλεσμα να δημιουργεί ανώτερη αισθητική αντίληψη.

Επιστήμη

Η φύση προκάλεσε στον άνθρωπο την περιέργεια, την απορία.

- Με την έρευνα και την παρατήρηση αποκαλύπτει της φυσικούς νόμους της, θεμελιώνει της φυσικές επιστήμες και αναπτύσσει την τεχνική.
- Κάνει τον άνθρωπο ερευνητή και επιστήμονα, δραστήριο και εφευρετικό.
- Οδηγεί τον άνθρωπο στην εύρεση της επιστημονικής αλήθειας.
- Η μελέτη της φύσης συνέβαλε στη δημιουργία της μυθολογίας, της θρησκείας, της φιλοσοφίας (Ίωνες φιλόσοφοι).

Τέχνη

Η φύση είναι πηγή έμπνευσης και καλλιτεχνικής δημιουργίας, γιατί τα φυσικά φαινόμενα:

- προκαλούν θαυμασμό και δέος στην ψυχή του καλλιτέχνη
- αφυπνίζουν στον άνθρωπο το αίσθημα του ωραίου
- αναπτύσσουν τα καλαισθητικά συναισθήματα του ανθρώπου
- εμπνέουν στον άνθρωπο την ευρυθμία και τη συμμετρία, την αρμονία και την αναλογία, την ενότητα και την ποικιλία (αισθητικές αξίες που κυριαρχούν στη φύση)
- τροφοδοτούν τη δημιουργική φαντασία και κεντρίζουν την καλλιτεχνική δημιουργία του ανθρώπου.

Πολιτισμός

Η φύση αποτελεί βασικό παράγοντα πολιτιστικής ανάπτυξης, αφού:

- η επάρκεια των φυσικών πόρων και οι ο φυσικός πλούτος προσδιορίζουν την οικονομική ανάπτυξη μιας χώρας και επομένως το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων της
- η θέση της χώρας προσδιορίζει τη γεωπολιτική της θέση
- η γεωγραφική θέση της χώρας προσδιορίζει την επικοινωνία της με της γειτονικές της χώρες, την ιστορία της, τις επιδράσεις που έχει δεχτεί καθώς και τα πολιτισμικά δάνεια που έχει υιοθετήσει.

B. Δομημένο περιβάλλον - Αστικοποίηση

ΚΕΙΜΕΝΟ

Ο άνθρωπος δεν προσαρμόζεται απλώς στο φυσικό περιβάλλον, αλλά και το κατακτά. Έτσι αξιοποιεί τους φυσικούς πόρους δημιουργώντας ένα δικό του τεχνητό περιβάλλον, το ανθρωπογενές. [...] Η χαρακτηριστικότερη μορφή του ανθρωπογενούς και γενικότερα του πολιτισμικού περιβάλλοντος είναι ο δομημένος χώρος που οικείται από τον άνθρωπο. Το δομημένο περιβάλλον επηρεάζει τον άνθρωπο γιατί μπορεί, ως ένα βαθμό, να ευνοήσει ή να αναστείλει την ανάπτυξη ορισμένων δραστηριοτήτων και συμπεριφορών του (αστικοποίηση, υπερπληθυσμός και ποιότητα ζωής).

Από τις αρχές του 18ου αιώνα, λόγω της βελτίωσης του βιοτικού επιπέδου και της προόδου της ιατρικής, σημειώθηκε μια επιτάχυνση στο ρυθμό αύξησης του ανθρώπινου πληθυσμού. Παράλληλα, με τη βιομηχανική επανάσταση, οι πόλεις άρχισαν να πολλαπλασιάζονται και να γίνονται όλο και πιο πολυάνθρωπες.

Το φαινόμενο της ραγδαίας αυτής αστικοποίησης οδήγησε στην εμφάνιση και όξυνση των προβλημάτων στις μεγάλες πόλεις.

Σήμερα, η υποβάθμιση της ποιότητας του δομημένου περιβάλλοντος και η διατάραξη της οικολογικής ισορροπίας του φυσικού περιβάλλοντος δείχνουν πως η σχέση του ανθρώπου, τόσο με τη φύση όσο και με τα ίδια του τα δημιουργήματα, έχει υποστεί ένα σοβαρό κλονισμό.

Αρχές περιβαλλοντικών επιστημών, Β' τάξη ενιαίου Λυκείου, ΟΕΔΒ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ	ΠΟΛΗ ΑΣΤΙΚΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ
10.000 π.Χ. - 18ος αι. μ.Χ. Γεωργοκτηνοτροφική παραγωγή	19ος αι. μ.Χ. Εκβιομηχάνιση της παραγωγής
<p>Παραδοσιακός τρόπος ζωής</p> <p>Ήθη-έθιμα σχετικά με την καλλιέργεια της γης και τις εποχές</p> <p>Απλότητα, λιτότητα, βραδύτητα</p> <p>Αρμονική σχέση περιβάλλοντος και τεχνητών στοιχείων</p>	<p>Συσώρευση οικονομικών δραστηριοτήτων στις πόλεις</p> <p>Αύξηση του αστικού πληθυσμού εις βάρος του αγροτικού</p> <p>Συγκέντρωση μεγάλου αριθμού κατοίκων σε μικρή έκταση</p>
20ός αι.	20ός αι.
<p>Εγκατάλειψη της υπαίθρου</p> <p>Απρογραμματίστη τουριστική ανάπτυξη</p> <p>Κακοποίηση μικρών οικισμών φυσικού κάλλους</p> <p>Καταστροφή στοιχείων του παραδοσιακού λαϊκού πολιτισμού</p>	<p>Βιομηχανική ανάπτυξη</p> <p>Απρογραμματίστη αστικοποίηση</p> <p>Διόγκωση του τεχνητού περιβάλλοντος</p> <p>Κερδοσκοπική εκμετάλλευση του αστικού χώρου</p> <p>Ανεξέλεγκτη χρήση γης</p> <p>Απουσία πολεοδομικού σχεδιασμού</p> <p>Έλλειψη ελεύθερων χώρων</p> <p>Απουσία χώρων πρασίνου</p> <p>Κυκλοφοριακό πρόβλημα</p> <p>Καταστροφή οικιστικού πλούτου (νεοκλασικά κτίρια)</p> <p>Υποβάθμιση καταλοίπων του πολιτισμικού παρελθόντος (ιστορικοί χώροι, μνημεία)</p>

Σε παλαιότερες εποχές οι άνθρωποι αναζητούσαν στις πόλεις περισσότερη ασφάλεια από τις επιθέσεις γειτονικών λαών. Σήμερα οι άνθρωποι καταφεύγουν στις πόλεις σε αναζήτηση εργασίας και μιας καλύτερης ζωής. Τους προσελκύουν οι υλικές απολαύσεις των πόλεων, οι ευκολίες της ζωής και το φανταχτερό αστικό περιβάλλον. Οι ευκαιρίες για γρήγορο και εύκολο πλουτισμό τραβούν τον κόσμο σα μαγνήτης.

Σημαντικά ρεύματα αστυφιλίας παρατηρήθηκαν μετά τη βιομηχανική επανάσταση και τους δύο παγκοσμίους πολέμους. Οι πόλεις πρόσφεραν στον άνθρωπο ό,τι επιθυμούσε, εύκολη ζωή, απολαύσεις και ηδονές. Η συρροή του πληθυσμού στις πόλεις, που σχεδόν πάντοτε γίνεται ανεξέλεγκτα, επέφερε και χίλια δυο προβλήματα τα οποία ο άνθρωπος δυσκολεύεται ν' αντιμετωπίσει.

Μπορούμε να απαριθμήσουμε πολλά τέτοια προβλήματα. Το φυσικό περιβάλλον αλλοιώνεται και καταστρέφεται. Η συσσώρευση των βιομηχανικών μολύνει την ατμόσφαιρα και τα βιομηχανικά απόβλητα μολύνουν τα νερά των ποταμών, των λιμνών και των θαλασσών. Τα καυσαέρια κάνουν τη ζωή ανυπόφορη. Οι θόρυβοι των μεγαλουπόλεων έχουν γίνει μια άλλη μάστιγα. Το πιο σημαντικό όμως πρόβλημα είναι η μοναξιά των μεγαλουπόλεων. Όσο κι αν φαίνεται παράξενο, ο άνθρωπος της πόλης αισθάνεται την αποξένωση στην οποία τον σπρώχνει ο ρυθμός της ζωής. Στη μοναξιά προστίθεται το άγχος, η αγωνία για το αύριο, το τρέξιμο πίσω από τον εύκολο πλουτισμό. Όλα τούτα οδηγούν στην αύξηση της εγκληματικότητας, που είναι και το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα των μεγαλουπόλεων.

Σήμερα όλα τα κράτη του κόσμου παίρνουν μέτρα για να σταματήσουν από τη μια την αστυφιλία και από την άλλη για ν' αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που ήδη συσσωρεύτηκαν. Επιχορηγούν την ίδρυση βιομηχανικών μονάδων στην ύπαιθρο, δίνουν άτοκα ή χαμηλότοκα δάνεια για ανάπτυξη του αγροτουρισμού και της γεωργοκτηνοτροφίας.

Όμως η διαπίστωση είναι μία: ότι παγκόσμια η αστυφιλία δεν μπόρεσε να κτυπηθεί. Τα προβλήματα, αντί να λιγοστεύουν, πολλαπλασιάζονται. Οι πόλεις-μεγαθήρια κατασπαράζουν τον άνθρωπο. Είναι ανάγκη να ληφθούν επιπρόσθετα μέτρα για να σταματήσει το κακό.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ

Περιφέρεια	Αστικά κέντρα
Εξάλειψη και μείωση των οικονομικών και κοινωνικών ανισοτήτων κέντρου-περιφέρειας	Πολεοδομικός σχεδιασμός με γνώμονα την οργάνωση του αστικού χώρου με λειτουργικά κριτήρια
Ενεργός πολιτική περιφερειακής ανάπτυξης	Εξασφάλιση απαιτούμενων χώρων και πόρων
Ενίσχυση παραγωγικών δραστηριοτήτων	Δημιουργία χώρων πρασίνου
Εισαγωγή νέων δραστηριοτήτων	Κατάλληλη χάραξη και ιεράρχηση του οδικού δικτύου
Διεύρυνση ευκαιριών απασχόλησης	Ανάπλαση υποβαθμισμένων περιοχών
Προϋποθέσεις για αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη	Προγραμματισμένη οικιστική ανάπτυξη νέων περιοχών
Διοικητική αποκέντρωση	
Προστασία του φυσικού περιβάλλοντος (π.χ. βιότοποι, εθνικοί δρυμοί)	
Ανάπτυξη εναλλακτικών μορφών τουρισμού (οικοτουρισμός, αγροτουρισμός)	
Χωροταξικός σχεδιασμός	
Διαμόρφωση οικισμών	
Λειτουργία συγκοινωνιακού δικτύου	
Προστασία περιοχών με ιστορική και περιβαλλοντική αξία	

Τριπλασιασμό της αστικής ανάπτυξης ως το 2030 προβλέπουν Αμερικανοί ερευνητές, επισημαίνοντας ότι η γιγάντωση των πόλεων θα καταβροχθίσει εκτάσεις στο μέγεθος της Νοτίου Αφρικής (1,2 εκατ. τετραγωνικά χιλιόμετρα), πολύτιμους οικοτόπους, δάση που λειτουργούν ως φυσικές δεξαμενές άνθρακα και κατ' επέκταση εκατοντάδες απειλούμενα είδη.

«Τα επόμενα 18 χρόνια ο κόσμος θα βιώσει μια πρωτοφανή έκρηξη αστικής επέκτασης», δήλωσε η επικεφαλής της μελέτης Karen Seto, καθηγήτρια αστικού περιβάλλοντος στο Πανεπιστήμιο Γέιλ. Η έκρηξη αυτή θα έχει παγκόσμιες επιπτώσεις, καθώς η ζήτηση για ακατέργαστα υλικά και ενέργεια θα αυξηθεί για την κατασκευή δρόμων, κτιρίων και άλλων υποδομών.

«Το θέμα αυτό δεν περιορίζεται σε ένα μέρος ή μία χώρα, αλλά πρόκειται για παγκόσμια τάση. Διανύουμε τον αιώνα των πόλεων», τόνισε η Δρ. Seto, εξηγώντας ότι η προβλεπόμενη αστική επέκταση ισοδυναμεί με τη δημιουργία 20.000 γηπέδων ποδοσφαίρου ημερησίως για 30 χρόνια.

Η μεγαλύτερη αστική επέκταση αναμένεται στην Ασία, και συγκεκριμένα στην ανατολική ακτή της Κίνας και σε επτά πρωτεύουσες ινδικών κρατιδίων, ενώ οι ερευνητές επισημαίνουν ότι δεν θα επηρεαστούν όλες οι χώρες στον ίδιο βαθμό, καθώς σε 48 από τις συνολικά 221 χώρες η ανάπτυξη των πόλεων θα είναι πολύ μικρή.

Σημειώνεται ότι σήμερα μόνο το 1% των πόλεων εκτείνεται σε περιοχές σημαντικές για τη βιοποικιλότητα, ποσοστό που τις επόμενες δυο δεκαετίες θα διαμορφωθεί στο 1,8%, οδηγώντας σε εξαφάνιση 139 αμφίβια, 41 θηλασικά και 25 είδη πτηνών που απειλούνται με εξαφάνιση.

Η έρευνα, που δημοσιεύθηκε στην επιστημονική επιθεώρηση National Academy of Science, διεξήχθη από το πανεπιστήμιο Γέιλ σε συνεργασία με ερευνητές από το πανεπιστήμιο του Τέξας και το πανεπιστήμιο της Βοστώνης.

Το 2008 θα σηματοδοτήσει ένα ιδιαίτερο γεγονός στην παγκόσμια ιστορία της ανθρωπότητας: για πρώτη φορά, περισσότερο από το 50% του πληθυσμού της Γης θα ζει σε αστικά κέντρα. Η αστικοποίηση, με όλες τις θετικές και αρνητικές πλευρές της, έχει φανατικούς υποστηρικτές και πολέμιους, καθένας από τους οποίους, χρησιμοποιώντας διαφορετικά επιχειρήματα, την ευθαρρύνουν ή επιθυμούν τη σταδιακή μείωσή της.

Τα οφέλη της αστικοποίησης

Τρία είναι τα βασικά σημεία της επιχειρηματολογίας υπέρ της αστικοποίησης που πρεσβεύουν οι υποστηρικτές της. Σε πρώτη φάση, η αστικοποίηση ευνοεί τα άτομα από τη φύση της. Σημαντικότερο όφελος είναι το υψηλότερο εισόδημα των κατοίκων των πόλεων σε σχέση με αυτούς που ζουν στην ύπαιθρο.

Άλλοι παράγοντες που έχουν να κάνουν με την ποιότητα ζωής γίνονται πιο άμεσα αντιληπτοί στους κατοίκους των πόλεων. Για παράδειγμα, τα κυβερνητικά προγράμματα εφαρμόζονται αμεσότερα στα αστικά κέντρα στα οποία οι οικονομίες κλίμακας βρίσκουν εφαρμογή στις μεταφορές, τις επικοινωνίες, τα αποθέματα νερού, την υγιεινή και τη διαχείριση των αποβλήτων. Ταυτόχρονα, τα εκπαιδευτικά συστήματα είναι πιο αποτελεσματικά αφού ένας νέος στην πόλη έχει περισσότερες εκπαιδευτικές επιλογές.

Επιπλέον, στις περισσότερες αστικές περιοχές, η γονιμότητα των ζευγαριών είναι σχετικά χαμηλή επειδή η φροντίδα των παιδιών όταν οι γονείς δουλεύουν είναι τόσο δύσκολη όσο και δαπανηρή. Οι οικογένειες με λιγότερα παιδιά είναι σε καλύτερη θέση στο να συγκεντρώσουν τους πόρους τους για εκπαίδευση των παιδιών παρέχοντας καλύτερη μόρφωση και ανατροφή και ενδυναμώνοντας τις μελλοντικές οικονομικές προοπτικές του παιδιού.

Δεύτερον, η αστικοποίηση ωφελεί την κοινωνία και τη χώρα, ως φυσική εξέλιξη της μετάβασης από την χαμηλής παραγωγικότητας αγροτική εκμετάλλευση στη παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων και υπηρεσιών υψηλής παραγωγικότητας. Οι πόλεις αποτελούν επιχειρηματικά κέντρα με πολλές ευκαιρίες απασχόλησης, στοιχεία που ευνοούν την αύξηση της παραγωγής. Η συγκέντρωση πολλών μορφωμένων και δημιουργικών ανθρώπων σε μια πόλη σημαίνει με τη σειρά της την εφαρμογή νέων ιδεών που επιταχύνουν την ανάπτυξη.

Τρίτον, η αστικοποίηση μπορεί να ωφελήσει και την ανάπτυξη της υπαίθρου. Οι άνθρωποι που μετακομίζουν στις πόλεις συχνά στέλνουν εμβάσματα σε συγγενείς τους που ζουν σε πιο απομακρυσμένες περιοχές. Η ίδια η μετακίνηση προς την πόλη σημαίνει μείωση της ανεργίας αλλά και αύξηση των μισθών στην ύπαιθρο.

Ο αντίλογος

Εκείνοι που επιχειρηματολογούν κατά της αστικοποίησης στηρίζονται κυρίως στις κοινωνικές πιυχές της συγκέντρωσης πολλών κατοίκων σε μια πόλη και την ποιότητα ζωής τους. Εξαιτίας της ύπαρξης πολλών βιομηχανιών και

ανεπαρκών αποχετευτικών συστημάτων, οι συνθήκες υγιεινής στις πόλεις είναι κατά βάση χειρότερες απ' ό,τι στην ύπαιθρο, γεγονός που υπονομεύει την ατομική και δημόσια υγεία.

Επίσης, παρά το επιχείρημα περί αύξησης των εισοδημάτων, η αστικοποίηση συνδέεται και με την αύξηση της φτώχειας στα αστικά κέντρα, με το ρυθμό αύξησης των φτωχών στα αστικά κέντρα να υπερβαίνει τον αντίστοιχο παγκόσμιο. Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, περισσότεροι από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι ζουν σε τρώγλες των πόλεων, με σταθερά αυξητικές τάσεις μέχρι το 2020.

Οι κοινωνικές ανισότητες που υφίστανται στις πόλεις προκαλούν κοινωνικά προβλήματα, όπως εγκληματικότητα και βίαιες συγκρούσεις. Η αύξηση του πληθυσμού στις πόλεις αναπτυσσόμενων χωρών οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στον αριθμό νέων ανθρώπων. Μάλιστα ο ΟΗΕ προβλέπει ότι μέχρι το 2030 το 60% του πληθυσμού των πόλεων στις αναπτυσσόμενες χώρες θα αποτελείται από νέους κάτω των 18 ετών. Ο συνδυασμός μικρής ηλικίας, φτώχειας και μειωμένων επαγγελματικών ευκαιριών οδηγεί σε αύξηση της εγκληματικότητας.

www.kathimerini.gr